

sen til disse aarlige Øvelser forvolder, er jo ikke saa ganske ringe, og navnlig volder den Udbræk for dem, som beskæftige sig med Landvæsen, hvad der er Tilfældet med de fleste af Mandstabet, ligesom det ikke er til ringe Gene for dem, der opholde sig uden for Bornholm. Denne Forandring vil derfor sikkert blive hilst med Glæde paa Bornholm, ligesom man naturligvis ogsaa vil sætte Pris paa den Bestemmelse, at Mandstabet ved Væbningen vil faa den samme Lønning, som Mandstabet i Hæren faar. — Jeg kunde have ønsket, at man havde taget Skridtet fuldt ud, saaledes at Væbningens Kompagnichefer bleve tilstaaet Honorar som Kompagnicheferne ved de andre Forstærkningskompagnier, hvortil der, naar henses til Tjenesten, de udføre, vilde have været god Grund. Jeg drister mig imidlertid ikke til at fremsætte noget specielt Forslag derom, da jeg nødig vil berede Lovforslaget nogen Vanskelighed. — Derimod vilde jeg gerne tillade mig at henvende en Forespørgsel til den højtærede fungerende Krigsminister, nemlig den, hvad Grunden er til, at de Kaptajner, som ere gaaede over fra den ophævede bornholmske Militz til Væbningen, ikke oppebære det ved Lov af 25de Juli 1868 fastsatte fulde Honorar af 600 Kr., efter som den Lønning, de havde som Officerer i Militzen, bliver affortet i Honoraret, saaledes at de to Summer lagte sammen komme til at udgøre disse 600 Kr. For at nævne et Eksempel for en Kaptajns Vedkommende, hvis han i tidligere Løn har haft 120 Kr., udbetales der ham i Honorar kun 480 Kr. Jeg ser ikke nogen Grund dertil og tror, at det ikke er i Overensstemmelse med de derom gældende Lovregler. Mig forekommer det, at det vilde være ret rimeligt, at disse Kaptajner havde faaet, som jeg bemærkede før, lige saa meget som de andre Forstærkningskaptajner, men jeg synes navnlig, at Billighed taler for, at de havde beholdt deres tidligere Lønning som et Tillæg til Honoraret, eller at de i alt Fald havde faaet Pension af denne, saaledes som jeg tror, at det er Tilfældet med andre Kaptajner af Forstærkningen, som ere overgaaede til denne. Jeg kunde meget ønske at høre den højtærede Ministers Mening om dette Spørgsmaal, da det er et Spørgsmaal, der tit har været oppe paa Bornholm, og da der er flere, der have forment sig forurettede ved, at de ikke faa det dem tilkomende fulde Honorar udbetalt, idet, som sagt, den ældre Lønning affortes.

Endnu vilde jeg gerne tillade mig at gøre den Hensigt til den højtærede Krigsminister, om Fodfolksbataillonens Adjutant ikke

kunde faa sine Dagpenge under Øvelserne forøgede til det samme, som Adjutanterne ved Kjøbenhavns Væbning faa. — For øvrigt skal jeg ikke komme nærmere ind paa en Omtale af Lovforslaget, som jeg tillader mig varmt at anbefale til hurtig Fremme af det høje Ting.

Den fungerende Krigsminister

(Kavn): Jeg skal tillade mig at svare paa det ærede Medlems Bemærkninger. Hvis Honoraret for Kompagnichefen ved Bornholms Væbning skulde forhøjes til det samme, som det er ved Forstærkningen i det hele taget, saa maatte det samme jo ogsaa være Tilfældet med Kompagnicheferne ved Kjøbenhavns Væbning, som jo heller ikke have mere end 600 Kr., og det vilde jo medføre en meget stor Beføstning, hvilket vistnok vilde have gjort, at dette Lovforslag slet ikke var kommet igennem. Med Hensyn til, at Kompagnicheferne ved Bornholms Væbning ikke faa Honoraret fuldt ud, saa er det jo noget, som finder Sted og har fundet Sted lige fra Hærløvens Strafftræden. Forholdet er det, at der er en Del af Kaptajnerne ved Væbningen, som have været ansatte i den tidligere Militz, hvorfra de have Lønning; det er saa allerede i 1867 ved Forhandlinger mellem Krigsministeriet og Finansministeriet bestemt, at der ikke alene for dem, men for mange andre Embeds- eller Bestillingsmænd, der vare ganske i det samme Forhold, skulde ordnes saaledes, at den tidligere Løn, de havde haft, skulde de beholde, og saa blev Lønnen suppleret op, saaledes at de paa den Maade fik det bestemte Honorar. Det er altsaa en Ting, der allerede er 30 Aar gammel og stadig har været ordnet paa den Maade, og nogen egentlig Forurettelse kan det jo dog vist ikke antages at være. Var det imod Loven, saa maatte der jo have kunnet være gjort en Retsssag ud deraf, men det er der slet ikke gjort, og da det er en saa gammel Sag, synes jeg, det er noget sent at gøre Indskrænkninger deri, tilmed da det jo er noget, som med Aarene temmelig snart mere eller mindre vil rette sig. For øvrigt vil jeg indrømme, at den Sag var mig ubekendt, den Gang Lovforslaget blev udarbejdet, men i og for sig er det vistnok ikke en ubillig Bestemmelse, der kun vilde have forøget Udgiften ifølge Lovforslaget med 800 Kr. Nu vil jeg sige, at de 500 Kr.s Forøgelse maatte gennemgaa en slem Skærsild i Folketinget, før de bleve vedtagne, saa det kan gerne være, at hvis de 800 Kr. vare vedtagne, var man derved kommen over Maalet, saaledes at Bøgeret derved var flydt over. — Svad Bataillonsadjutanten